

„Edinost“

Izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljskih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto gl. 21.—
Za samo večerno izdajo 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razumno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petiti. Za večkratno naročilo s primerami popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Ne frankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzojavna in telefonična poročila.

(Novejšje vesti.)

Dunaj 14. Italijanski poslanik na Dunaju, grof Nigra, se je vrnil iz Haaga, kjer se je mudil zaradi podpisa sklepov mirovne konferencije.

Dunaj 14. Grof Clary se je danes posvetoval z nemško-liberalnim poslancem d.rom Grossom.

Dunaj 14. V današnji seji izvrševalnega odbora desnice se je baje govorilo o volitvi novega predsedništva v zbornici poslancev. Stranke večine namerujejo izvoliti zopet dra. Ferjančiča prvim podpredsednikom. Mesto drugega podpredsednika da so pripravljene odstopiti Nemcem.

Dunaj 14. Jutri večer odpotujeta grof Clary in voditelj finančnega ministerstva, dr. Kniazio-lueki, v Budimpešto, da se v skupni seji z oger-skimi ministri določi vspeled posvetovanju prihodnjih delegacij. Vojni minister zahteva povišanje častniških plač in pomnožitev topništva.

Madrid 14. Tukaj se govori o preteči krizi v ministerstvu.

Berolin 14. Na dan 16. t. m. je sklican svet za naselbine, ki bo razpravljal o načrtu centralne železnice v vzhodni Afriki.

Carigrad 14. Sultanov iradé potrjuje izvo-litev mons. Manuelijana armensko-katoliškim patrijarhom.

Wallsee 14. Danes se je vršil krst sina nadvojvode Frana Salvatorja. Dali so mu ime Teodor Salvator. Cesar Fran Josip I. je nocoj odpotoval v Budimpešto.

Berolin 14. Glasom dopisa iz Potsdama, se car Nikolaj II. na povratku iz Darmstadta v Petrograd ustavi v Potsdamu, kjer se snide z nemškim cesarjem.

Vojna v južni Afriki.

London 14. »Reuterjeva« pisarna javlja: Boerei so zasedli goro Spitzkop na severu od Newcastle-a.

London 14. Večerni listi poročajo, da so Boerei blizu Mafekinga zopet razstrelili angleški vlak, s katerim se je vozil vojni brzojavni od-delek.

Pariz 13. Transvaalska vlada je bila naročila pri Schneiderju v Creuzotu več topov, ki bi se imeli spraviti v Pretorijo. Francoska vlada je prepovedala izvoz topov.

London 14. Večerni listi javljajo iz Voks-rusta: Boerei pod generalom Koekom so danes zasedli New-Castle.

London 14. General White se je vrnil v Ladysmith, ne da bi bilo se mu posrečilo zvaliti Boerce v bitko.

London 14. Boerei pod generalom Cronjetom so v četrtek, malo pred polnočjo, napadli Mafeking. Uspeh tega naskoka še ni znan; brčkone je bil neugoden za Angleže, ker je topničarstvo Boereev mnogo močnejše od angleškega pod generalom Baden-Powellom.

Pretorija 14. Boerei so pri Ramathlabami prestopili mejo. Boerski general Koek je zasedel izhod soteske pri Bothi. Oddelek iz Valksrusta je zasedel Laingsnek ter koraka proti Natalu.

Boj za svobodo.

(Dopis.)

Brzojav nam je naznanil, da je že začela krvava vojna v južni Afriki. Transvaal bje borbo za zlato svobodo, katero mu požrešni, kramarski Anglež hoče vzeti siloma.

Oj ta nenasitna Anglija! Oj ta zatiralka

dela obojih krasna, a Rusovi verzi so ga vendar vse bolj navduševali, nego Ilijada in Odiseja.

Potem mu je prišla včasih kakšna moderna knjiga v roko. To se je zgodilo sicer samo po naključju. Oče ni kupoval takih knjig in profesorji jih tudi niso dajali kakor nagrade učencem. A semintam se je le pripetilo, da je dobil kakšno povest Tolstega, Zole, Stritarja, Spielhagena, Maupassanta, ali kar si boji. Čital je vse, kar mu je prišlo v roke. O »šolah in strujah« ni veliko modroval. Kar se mu je zdelo lepo, je prečital.

Kakšen svet se mu je tu odprl! Koliko novih mislij mu je zarojilo po glavi! Oh, kako bogato, kako pisano je življenje! Koliko nalog, koliko ciljev! Koliko hvaležnega dela za človeka, ki hoče delati!

Včasih se je zamislil. Menil je, da bi prav-zaprav profesorji morali opozarjati dijake na to. A oni samo suhoparno predavajo svoje predmete. Profesor fizike živi samo za fiziko, oni matematike samo za matematiko. To je čudno. Saj življenje ni sama fizika, ne sama matematika.

Tudi to se mu je zdelo čudno, da profesorji nič ne pripovedujejo o politiki. Vsi učenci so se zanimali za politiko. Svojo dotično modrost so zajamali iz časnikov, katere so čitali njihovi očetje, dasi niso umeli mnogo. Po nazorih svojih starišev so bili tudi dijaki razdeljeni v različne tabore. Eden je čital doma »Slovenski Narod«, drugi

ljudske svobode! Ne mine leto, da bi ne mešala na jednom ali drugem kraju, v jedini ta namen da bi iz zmešnjave mogla odnesti kake svoje kramarske koristi. Podjarmila je n. pr. bogato Indijo, upregla indijski narod v suženjski jarem, a ona odvaža v Britanijo z zlatom napolnjene ladije, a v Indiji umira narod gladi.

Tudi republiko transvaalsko si hoče podjarmiti. Na načuvne načine je Anglija iskala pre-tvezo, pod katero naj bi došlo do spora, do vojne. In našla jo je. Prav ona in tista Anglija, ki zatira Irce na nečuvnen način, postavila se je v južni Afriki na stališče najčistejšega socializma in zahteva splošno volilno pravico.

Pod krinko borbe za splošne volilne pravice, pod krinko borbe za jednake pravice za vse — le glejte jo, kako je dorasla čusu primerno.

Tudi Nemei so pod krinko širjenja prave vere prišli v bojnih četah nad Slovane, in so pod to krinko pogazili Slovanom — zlato svobodo.

In ko je Italija napovedala vojno v Abesiniji, ni šlo več za vero, kajti za novo, moderno, zjedinjeno in — svobodno Italijo je vera, recimo, že nekako iz mode, ampak Italija je hotela podjarmiti črnce v Afriki pod krinko — kulture!

V levi križ, v desni meč je imel sovrar iz nekdanih dob, ko nam je odnesel svobodo; Lah pa je hotel vsiliti Abesince — laško kulturo. A nam je prav dobro znana ta laška »brutura«, ki je le sredstvo v dosego grlih usmenov! Sedaj pa sili kramarski Anglež v svobodni Transvaal kakor nositelj najčistejših socialno-političnih nauk! Različni narodi, različne dobe, različne pretveze, ali vsi gazitelji svobode!

A Transvaal ve, da gre tu za svobodo, za največji biser človeštva. In zato da rajši življenje in kri na bojnem polju, nego da bi hiral in hiral v suženjstvu. Kri naj teče, zvesti sinovi naj umi-

»Laibacher Zeitung« in »Nene Freie Presse«, tretji »Slovenca« in »Vaterland«, včasih je nekateri pokukal tudi v »Arbeiter Zeitung«. In med dijake so se unemale ostre debate.

Pavel se je živo zanimal za vse to. To so mu bili sami »cilji«. Kadar odraste, se bo tudi on pečal s politiko, hodil bo na volitve, morda postane še sam poslanec.

Sedaj je postal priden. Učne snovi so se tako nabrale, da jih ni mogel nihče premagati z samo dobro glavo. Pavel je jemal knjige v roke ter se je učil. Vendar se pa ni »bifal«. To se mu je zdelo nedostojno. Spoznal je tudi, da tako učenje ni nič vredno. Nadrgne se kdo kakšnega predmeta ravno za izpit, potem pa vse pozabi. On se je pa hotel učiti za-se, ne pa za spričevalo.

Fant je jako mnogo razmišljal. Z osemnajstimi leti je bil razmerno jako zdel. Sedaj že ni bi več zadovoljen s knjigami, katere je slučajno dobival v roke, temveč je začel izbirati. Tudi sam je včasih kaj napisal, toda, kar je tako izdelal, je pokazal k večjemu kakšnemu dobremu prijatelju.

Z osemnajstimi leti je prestal zrelostni izpit — z odliko. Ob tem času ga je doletela prva večja nesreča: umrl mu je oče. To je bil za Pavla hud udarec.

Moral se je seznaniti — s skrbjo.

(Pride še.)

P O D L I S T E K.

Sursum corda!

Spisal E.—n.—n.

Pavelček se je smejal, kadar so ga tako hvaležili. On ni preveč tuhtal o svoji dobri glavi, le vesel je bil, da mu ni bilo treba »biflati« se in da je znal, kar so ga učitelji vpraševali. Morda še bolj vesel je bil, da je imel dosti časa za igre na svobodnem zraku, in ko so se v prvih razredih nižega gimnazija učili naravoslovja, mu je bila največja slast, če je smel obesiti zeleno puščico preko rame, pa jo ubrati ven, na polje in v gozd, loviti metulje in hrošče, ali pa nabirati rastline.

Včasih se mu je zdelo, da je lep herbarij ali bogata zbirka kucev najvišji cilj za človeka. Vedno je tekmoval z ostalimi učenci in nikakor ne bi bil dovolil, da bi imel kdo drugi lepšo zbirko od njega.

Pozneje so mu bili grški in rimski klasiki alfa in omega življenja. Do tega prepričanja je moral priti, poslušajoči profesorje starih jezikov, ki so zatrjevali vsako uro, da je klasicizem najvzvišenejša svetost tega sveta. Ko je začel čitati nemške, ruske in francoske pisatelje, se mu je vera v klasične že nekoliko omajala, vsaj toliko, da se mu niso zdeli več edino zveličavni. Če je primerjal Lermontova in Homerja, je moral sicer priznati sam v sebi, da sta oba duševna velikana, da so

rajo za domovino, a ona mora ostati svobodna, neodvisna.

In poročila nam pripovedujejo, s kakim navdušenjem se Transvaal pripravlja tam doli v južni Afriki na boj: za svobodo — za življenje! Živeti hoče, a če mu je usojeno drugače, loče pasti častno. Svobodni narod živi, se razvija, dosega velikih uspehov, a nesvobodni narod hira, hira tako dolgo, dokler mu oblastnik ne upihne zadnje lučice življenja.

Zamislimo se Slovenci v tem trenutku v našo zgodovino. Kje so oni časi, ko je slovenski narod izgubil svobodo zlato? Kjer se dandanes šopiri Nemei, bil je nekdanji Slovan gospodar, ki si je se svojim plugom nabiral živeža iz zemlje. Oj svoboda zlata Slovencev! Najnaravnejša stvar v človeku je vendar njega jezik — a še tega mu ne privoščajo! Tržaški Slovencev nima niti pravice do rabe jezika svojega, kateri ga je mati učila. Oj svoboda zlata! In kar se dogaja dandanes z nami, dogajalo se je tudi v prejšnjih časih, toda v še hujši meri. »Oj Slovani, oj sluge narodov«, poje narodna pesem, »oj Slovani, oj kje je vaša kri?«

Kako se je boril Slovenec za svobodo? Koliko mož je imel, ki so žrtvovali življenje za svobodo naroda? Pravijo, da imamo lastnosti potrpljenja in čakanja boljših časov. In mi čakamo in trpimo in mirno gledamo, kako se dan za dnem izgubljajo naši otroci, kako se meje slovenske zemlje krčijo dan za dnem. — Tužna nam majka, pretužna.

In sedaj bori Transvaal za svobodo. Slovenska sreča so na strani tega naroda, ki hoče z lastnim življenjem rešiti svobodo domovine, ki hoče zapustiti sinovom domovino, ki bo svobodna.

In naj se razlega bojni krik, naj puška govori, za blagor očetnjave naj plaka doma mati, — mi Slovenci želimo prav iz sreče bojevnikom Transvaala zmago. V zmagi je njihov rešitev, v kar jim pomori Bog! In če zmagajo, bo v tolažbo nam, ker bomo videli, da tudi mal narod more braniti svojo svobodo, ako je sestavljen iz pravih sre.

Ako pa padejo v boju, ako jih Anglija premaga, tedaj pa gorje njim! V šole jim uvedejo ptuji jezik, kakor so nam Slovencev uvedli nemški, vojakov bodo morali dajati Angležem... nastavliali jim bodo angleške uradnike, kakor nastavljajo nam nemške! Angleži jih bodo molzli tako, da ne bodo mogli ne živeti ne umreti, kakor se godi vsem onim nesrečnim narodom, katere je udušil kruti sovražnik. In vse to se bo godilo, ker bo zahtevala — državna korist...

Sreča junaška naj vas spremlja, o borilci za svobodo zlato! Pogazite nasprotnika, da se mu ne bo ljubilo nikdar več, stezati svoje umazane roke po ptuji lasti!

Politični pregled.

TRST 16. oktobra 1899.

K položaju. Minole sobote je imel izvrševalni odbor desnice svojo sejo. Seja je trajala dve uri. Udeležba ni bila sicer popolna, ali vendar so bile zastopane vse stranke. Posvetovali so se o dvojnem. O volitvi predsedništva in o postopanju nasproti vladi. Glede predsedništva so menda — gotovega se ne ve ničesar, ker so sklenili varovati tajnost — sklenili, da bo večina zahtevala, naj se takoj v prvi seji izvoli predsedništvo in da se od te zahteve ne da odmakniti po nobenih pomislekih od strani vlade, ali manevrih od strani nemških skupin. Kar se dostaje oseb, ki naj se izvolijo v predsedništvo, ni dvoma, da ostane dr. Fuchs predsednik; glede dr. Ferjančiča kakor I. podpredsednika pa stvar še ni tako na jasnem. Mesto II. podpredsednika naj bi se prepustilo manjšini. Na sploh zatrjajo, da se je tudi v tej seji pokazala popolna solidarnost mej skupinami na desni.

Včeraj so imele nemške stranke shod v Solnogradu. Tudi sklep tega shoda je zelo poučen za vse one, ki so menili, da po odpravi jezikovnih naredeb postanejo Nemei krotki kokor ovčice. Ta sklep pravi, da odprava jezikovnih naredeb ni nikakor še zadostno jamstvo, ampak da je nadaljevali borbo, dokler se dosednji zistem ne spremeni popolnoma in dobé Nemei vsa pripadajoča jim prava. Kje je zaključek tem nemškim »praviceam«? Gja ni. Čim dalje se vale te »pravice«, tem večje postajajo. Uresničenje teh nemških »pravice« leži onkraj obstanka države. Usodnega dela se pač loti

oni avstrijski državnik, ki bi hotel zadovoljiti vsem nemškim »pravam«. Ali bi sploh zaslužil ime »avstrijski«? Mi bi rekli, da ne.

Besede in dejanja. Zopet danes se moramo baviti s krščanskimi socialisti nemškimi. Povod k temu nam je dala 19. številka lista »Katholisches Vereinsblatt«, v kateri čitamo članek »Pred otvoritvijo državnega zbora«. Avtor članka je dr. Scheicher, ki je, če se motimo, državni poslanec. Članek očita javni vzgoji mej Nemei, da za nje sedanjo setev bo trebalo v spravo krvi in solza. Sedanji vzgojevatelji da niti ne pomislijo več, kakov sad vzgajajo!

Avktor žaluje na tem kakor Avstrije in kakor Nemei. Politika onih ljudi, ki bi hoteli to državo priklopiti Veliki Nemčiji, da je bedasta in perfidna hkratu. To so tisti ljudje, ki bi Čehom in Slovencev hoteli prepovedati ljubezen do lastne narodnosti in ki mejsebojno klanje proglašajo kakor narodno junaštvo.

Članek meni: kolike koristi so za nas na Balkanu, pred nosom, ali ne vidimo jih, ker nam nedostaje kakega Bismarcka, kar se tiče duha in energije; drugi vzrok vsemu zlu je, ker nimamo državne misli. Nikdo nemisli na Avstrijo. Razumništvo, uradniki, sodniki vse leta le za krivonosimi in heilotečimi novinarji. Članek nasvetuje torej, naj bi se dosedanje zgodovinske individualnosti, dežele in kraljestva, opustile, in naj bi se zasnova država združenih vzhodnih držav. Te države naj bi imele samoupravo, svobodni narodni razvoj — in Bog ve, da-li nebi Vzrok dal novih držav k tej zvezi! Dr. Scheicher je menenja, da to bi bila rešilna državna ideja za sedanjo Avstrijo.

Kar se dostaje te »drž. misli« dr. Scheicherja, da le tam doli ima naša država iskati svojih gospodarskih in trgovinskih interesov, in da za osiguranje take bodočnosti treba iskati simpatij med narodi na Balkanu, to je stara resnica, povdarjana vedno ravno od slovenske strani! A kdo je bil vedno, ki je onemogočal politiko pridobivanja simpatij med slovanskimi narodi na Balkanu? Mar niso bili Madžari in Nemei?! Mar niso bili oni Nemei, ki tvorijo sedaj gemeinbürgschaft, katere člen je tudi — dr. Scheicher?! Mar niso Slovani tisti, ki zastopaja misel, da Avstrija si more pridobiti simpatije slovanskih narodov na Balkanu v prvi vrsti s tem, ako je nje notranja politika pravična, ako s pravičnim postopanjem do svojih Slovanov vzbujajo zaupanje v onih slovanskih krajih, kjer hoče iskati bodočnost svoji trgovini in industriji?! A kdo je vedno bil proti taki politiki pravice in pridobivanja simpatij, kdo je bil vedno steber politiki tlačenja avstrijskih Slovanov, politiki, ki med izvenavstrijskimi Slovani mora vzbujati mesto simpatij le nezaupanje? Mar niso to isti členi gemeinbürgschaft, katerim ob boku zvesto stoji na strani krščansko-socijalna stranka z — dr. Scheicherjem ured?! G. dr. Scheicher dolži (in po pravici) nemško-nacionalno gibanje, da zastuplja mladino, in govori o svobodnem razvoju samoupravnih skupin kakor rešilni misli, krščansko-socijalna stranka pa ostaja v parlamentarni organizaciji tistega gibanja, ki zastuplja mladino in ki gradi barikade proti svobodnemu razvoju narodov!!

Še več: dr. Lueger, pripoznani voditelj krščansko-socijalne stranke, je te dni celo na javnem shodu zatrdil, da on in njegovi ostanejo nepremično v nemški gemeinbürgschaft, v organizaciji, katere program je uničevanje avstrijskih Slovanov. Mar je to, g. dr. Scheicher najprimernejša vaba izven avstrijskim Slovanom za pridruževanje k vaši bodoči zvezi držav?!

Tako je: gospod dr. Scheicher govori jedno, parlamentarec kršč. socialist Schneider dela drugo. Schneider ponuja Slovanom svobodni razvoj, parlamentarec Schneider pomaga ubijati najprimitivnejše pogoje za tak svobodni razvoj. Z jedno roko daje, z drugo jemlje! Z besedo je za politiko pridobivanja simpatij, s parlamentarnim delom pa pomaga obešati Gesslerjev klobuk nemške supremacije, nemškega državnega jezika in nemške superjornosti, pred katerim naj bi Slovani liki sužnji krivili svoja hrbtišča.

To je historija o besedah in dejanjih krščanskih socialistov.

Vojna v južni Afriki. Angleži in Boereci so se prišli na dveh mestih hkratu. Transvaalski Boereci, katerim zapoveduje stari junaški general

Joubert, so prestopili zapadno mejo svoje dežele ter napali Natal v oni angleški zagvozdi, ki je porinjena v severu Natale globoko med državi Transvaal in Oranje. Tu se nahaja New-Castle na železnici iz Port-Natala v Pretorijo. Glasom zadnjih brzojavk so se Boereci že polastili tega mesta. Da-si moramo biti oprezni glede poročil z bojišča, vendar moremo sklepati, da se Angležem, pod polkovnikom Raden Bowellom, tukaj sedaj ne godi najbolje. Transvaalski Boereci si hočejo na vsaki način pridobiti važne strategične točke ob natalski meji ter počakati tukaj uspehov bratov iz Oranije.

Le-ti so udrli na vzhodni strani Oranije, ob železnici iz Ladysmitha (Natal) v Harrismith (Oranje), na Angleško ozemlje, in sicer h kratu čez tri soteske. Najvažnejša teh sotesk je Van Rennenska, čez katero vodi imenovana železnica.

Kakih 6000 Boercev pod generalom Koehom (po poročilu lista »Times« okoli 12000) pričakuje tukaj Angleže pod generalom Withom, glavnim poveljnikom Nataljskim. Boereem je glavna naloga na tem mestu ta, da branijo Van Rennenski prelaz.

Ob enem pa so Oranjski Boereci, kakor smo omenili že, prestopili mejo v dveh drugih južnejših soteskah in sicer čez prehod pri Tintwi (Bezidenhout) in prelaz pri Oliviersholku. Te čete imajo nalogo, da pojdejo proti Colenso in Estcourtu ter da generalu White pretrgajo južno zvezo s Pietermaritzburgom in morjem.

Ako se jim to posreči, bi se mogla Angležem goditi prav huda v omenjeni ozki zagvozdi med visokimi gorami na oranjski in transvaalski meji, ker bi imeli Transvaalee pred seboj, Oranjee pa za seboj, in prav lahko je mogoča katastrofa, predno jim pride pomoč od juga.

In če bi se tudi posrečilo Angležem, da odbijejo Transvaalee ter uderejo v njih deželo, ali do njih glavnega mesta, Pretorije, je od meje še kakih 60 ur hoda. Razume se, da Boereci porušijo poprej vse železnice. A živila? Teh ne dobe Angleži niti najmanjše; vse bi morali voziti s seboj s trenom. To pa ni tako lahko v gorovitem Transvaalu, posebno sedaj, ko je tam poletni čas in so doline polne hudournikov.

In če bi slednjič tudi prodrli do Pretorije, za kateri pot računajo strokovnjaki najmanj mesec dni, tukaj jih čaka moderna trdnjava, obdana z močvirji, utrjena s štirimi forti, katerih topi (Creusot) streljajo 11 1/2 angl. milj daleč. — Pretorija je dobro oskrbljena z živili; streljiva imajo Boereci za leta in leta dovolj.

Ako pomislimo vse to in se spomnimo, da so Boereci nedosežni streli, izvrstno izvežbani jahači, pravi mojstri v vojni z raztresenimi krdeli (gyverilja), je že mogoče, da oholi Angleži dožive zopet enak poraz, kakor so ga doživeli od istih Boercev leta 1881. pod generalom Colleyem.

Veľepomembno je, da vsi ruski listi čestitajo vladi Transvala na nje sklepu, da z ultimatomom naredi konec neznošnemu položaju, ustvarjenemu od Angležev. Ti listi mečejo krivdo na Angleže. »Novoje Vremja« piše, da navadni logiki se bo korak Transvala zdel nezmisljen, ali tek godovinskih dogodkov ga opravičuje. Surova in brezsrčna politika Anglije, ki tlači ves svet, se izraža najsilnejše v odnosu Anglije do Transvala. Ali v ultimatumu Transvala sta se pravica in pravičnost vspeli proti brutalni sebičnosti. »Petrograjskie Vjedomosti« pišejo, da je le nenasitnost Anglije izzvala vojno, ki bo stala potoke krvi. Svet po klanja malemu Transvalu svoje simpatije, ko mu krvavi sree na uničenju tolikih človeških življenj.

Domače vesti.

Prevzvišeni vladika Josip Juraj Strossmayer je daroval — kakor smo že sporočili — »Djačkom pripomočnom društvu v Pazinu« 1000 gld. in je tom povodom pisal temu društvu nastopno pismo:

Velepoštovani odbor, odlična gospoda in vrli domorodeci! Za svete in vzvišene namene gimnazija v Pazinu pošiljam tisoč goldinarjev in želim, da se dá to na obresti in premeni v svrhe rečenega gimnazija. Tega menenja so tudi bratje in tovariši mi v Zagrebu. S posebnim spoštovanjem blagoslovim tako Vas kakor plemenite namere Vaše.

Josip Juraj Strossmayer,
biskup.

Priposlana svota je vložena v Istrski posojilnici v Pulju — »Podružnica Pazin« 5% obrestni pod imenom »Zaklada vladike Josipa Jurja Strossmayera«. Bog ohrani in okrepi veledušnega dobrotnika istrske mladine!

Imenovanje. Bivši žandarski vodja, titularni stražmojster Blaž Skok, je imenovan policijskim kancelistom na policijskem ravnateljstvu v Trstu.

Societa agraria. Zadnje »Novice« prinašajo uvoden članek o tej naši — kmetijski družbi. Ponatpisniviši par izgledov, ki smo jih bili naveli mi v dokaz, kakovi kmetijski strokovnjaki so gospodje, ki vodijo Agrario, zaključujejo »Novice«:

»Kmetijska družba, ki uganja tako reči, katere odborniki so tako nevedni, kakor kažejo zgoraj navedeni slučaji, družba, ki tako slabo posluje, da se jej mora ves svet smejati, ako čuje o njenem počenjanju, taka družba pač ni vredna, da obstoji, kaj še, da bi dobivala podpore od državnih sredstev. Ves slovenski narod mora protestirati, proti temu da se se tržaška »Societa agraria« podpira iz državnih sredstev, protestirati mora z vso odločnostjo in dolžnost vseh poslancev je, da zahtevajo, naj vlada da razmere v tržaški kmetijski družbi preiskati po nepristranskem strokovnjaku in da potem naredi — tabula rasa«.

»Lega nazionale« za Pazinski italijanski gimnazij. »Piccolo« poroča, priznava, kako so Italijani z raznimi koncerti, prirejenimi v podporo dijakom novega italijanskega gimnazija v Pazinu, napravili grozen fujasko, da je sedaj velika »Lega«, ki ima svoje mreže raztegnjene ne le po vseh avstrijskih mestih, kjer biva le količkaj Italijanov, ampak tudi po vsem sosednjem kraljestvu, da je ista »Lega«, ki se rada ponaša s svojim premoženjem, ki šteje baje že na milijone, ne vemo golinarjev ali lir, podarila podpornemu društvu imenovanega zavoda celih — 500 gld.

Pri nas darujejo pojedinci za dijake hrvatskega gimnazija po 1000—2000 gld., a mogočna »Lega«, ki je tako rekoč istovetna z vsem italijanskim narodom, nima več nego 500 gld. Pa seveda, »Lega«, to nepolitično društvo comme il faut, mora svoj denar hraniti za prihodnje — volitve!! V tem grmu tiči zajec, dragi »Piccolo«! To bi moral vedeti tudi on in previdno molčati.

Resnično, žalostno, sramotno. Tudi splitsko »Jedinstvo« se v svoji zadnji številki bavi z dejstvom, da je »Piccolo« nekaj diktator v deželi. Vladi in tudi premnogim našim. »Hočemo ali nočemo — pravi »Jedinstvo« — tudi nam Hrvat v Dalmaciji je postal nekaj vade mecum. Vse ga čita, vse grabi po njem, vzlie temu, da si je težko misliti bolj neumen list. Razen telegramov, ki jih prepisuje iz »Presse«, katero dobiva prvi express, ni ničesar v njem: kaki odstrižek iz drugih listov, policijski vestnik, in pa duh, ki ga preveja proti Hrvatom in Slovincem. Proti nam in proti Slovanom sploh se cedi iz njega strup mržnje. Hrvatje znajo pač proganjati svoje liste, ako ne pripadajo njih stranki, dočim zavračajo domači list, ako ne tiska vsega, kar hočejo, ali »Piccola« plačujejo mastno, tako, da so minolega meseca v samem Spletu prodali na tisoče in tisoče odtiskov tega lista!! Ali se nam imajo kaj rogati oni iz Trsta! Temu — mislimo — bi se moralo enkrat priti v okom, ali zastoj so vsi članki, vsa priporočila. Tu treba, da smo Hrvati in da zažnemo občutiti nekoliko ponosa. Ako bi bilo tako, bi nas oni manje žalili po listih, ali vsaj bi nas ne žalili za — naš denar!»

Cenjeni čitatelj! Prosim te, postavi namesto besed Hrvat in Splet, besedi Slovenci in Trst, prečitaj še enkrat pazno, kar piše tu »Jedinstvo«, pa dobiš zrcalo, v katerem boš videl, kako žalostno in sramotno je v resnici postopanje onih tržaških Slovincov, ki pokupljajo vsaki mesec na tisoče »Piccola« in ki tako sami in se svojim denarjem plačujejo in maste onega, ki jih grdi!!

Umrl je v soboto zvečer v Barkovljah gospod Fran Martelane, oče pokojnega nepozabnega Dragotina Martelana. Pogreb je bil danes popoldne ob 4. uri. Žalujejo rodbini izrekamo svoje iskreno sožalje.

Iz shoda orijentalistov v Rimu. Na tem strogo znanstvenem kongresu vlada čuden duh. Gospoda so zabredli globoko v politiko avstrijskega Primorja. V drugem oddelku (narodoslovje) je čital predsednik pismo nekega E. Popovića o romunskem jezikovnem otoku v Istri — o takozvanih

Čičih. Le-ti da so izročeni na milost in nemilost samovoljstvu Hrvatov, dočim bi bila naloga romunskega društva v Bukarešti, da pokloni vso pažnjo in ljubezen tej prastari naselbini bratov po jeziku in narodnosti, tem zadnjim ostankom praprebivalev juških Alp (!). V to da bi bilo omenjeno društvo obvezano iz etičkih in zgodovinskih vzrokov.

— Na to je neki Romun menil oprezo, da je romunska domovina tako oddaljena od Čičev, da bi dolžnost bratovske ljubezni, katere izvrševanje želi g. Popović, lahko mnogo lažje in boljše vršili — istrski Italijani. — Priznati moramo, da je romunski konzul Holban protestoval proti nadaljnemu razpravljanju tega političnega vprašanja. — Čudom pa se čudimo, da je imenovani Popović sedanjemu črnogorski generalni konzulu v Rimu!

Stara pesem. Pišejo nam: Neki naš človek iz delavskih krogov mi toži, da mu tuk. davčna administracija brez potrebe dela sitnosti. Dotičnik se je obvezal, da bo na račun zaostale vojaške takse plačeval po 1 gld. na mesec, kar tudi vrši redno. Na zahtevo, naj se mu dostavljajo slovenske pobornice, se mu odgovarja, da jih — nimajo! (Kaj pravite k temu, gosp. ravnatelj Zimmerman?) Vrh tega so temu našemu delavcu te dni dostavili »Opominski list«, a so slovenski tekst istega izpolnili v laškem jeziku, naloživši mu, da mora v 14 dneh plačati ves znesek 10 gld., da-si je že trikrat redno plačal po 1 gld., kakor se je bil pogodil!

Ako pomislimo, da je davčna oblast privolila v plačevanje mesečnih obrokov, da je tudi že sprejela tri obroke na račun, a da sedaj grozi z eksekucijo, si tega ne vemo tolmačiti drugače, nego da je na ti e. kr. oblastnji — nekoliko nereda! Pred vsem in ponovno pa moramo zahtevati, da si davčna oblast vse tiskovine preskrbi tudi z slovenskim tekstom.

Italijanščina v armadi in na kontrolnih shodih. Pišejo nam: Že zadnjič nas je nečuvna vest v »Edinosti« ogrela zelo, ko smo namreč čitali, da se je le izključno italijanščina rabila na kontrolnem shodu rezervistov domačih pešpolkov. Kaj pa še-le danes (v soboto), ko smo se zbrali rezervisti samega takozvanega specialnega orožja t. j. topništva, konjaništva, pijonarjev itd. (bili smo skoraj sami Slovenci in Nemci) na dvorišču artilerijskega arsenala, kjer nas je pozdravil častnik e. in kr. mornarice s prav mrkim pogledom. Zabičeval je, da ne sme nikdo kaditi in govoriti ter potem grozil s pet dni »ajneelna« in to vse, — čujte in strmite! — v taki »toskansčini«, da je nas bolelo v imenu blagovžnega italijanskega jezika. Gospod častnik je sicer majestetično in samosvestno korakal ob fronti, ali nikar naj nam ne zameri, ako mu povemo, da večina njih ni pravniči umela, ko je čital tista pravila in »artikeljne«. Ali poslušali so pokorno, ker vojak je vojak in disciplina je disciplina. — Naši kranjski Janezi, ki so nekdanj služili v domačih dragoncih, so kar usta odpirali in topo zrlji tje, od koder so prihajali ti sladki »del — si« glasovi.

Kdor je pa vešč italijanskemu jeziku, pa je pogodil takoj, da temu gospodu je nemška mati prepevala ob zibel. Kuj naj si mislimo? Kje so uzroki takemu ravnanju, taki prednosti italijanskemu jeziku? Ali naj se ta pokrajina res prepira za izvestne — idejale? Jezik lojalnih Slovincov, ki so prelivali že potoke krvi za državo na nešteti bojiščih, je strogo izključen od tega vojaškega čina; jezik Italijanov pa, ki so tudi prelivali svojo kri, ali za drugačne cilje — ta jezik postane menda v teh krajih službeni jezik tudi za armado! Kam plovemo?

»Prostaško ljudstvo iz dobe pred vesoljnim potopom«. Tako nas naziva slavni »Piccolo«, ker je v Gorici na Travniku baje neki slovenski otrok padel, ob padu zgubil en zob ter si razbil ustnico, a roditelji ga niso hoteli spraviti v lekarno k zdravniku, ker bi to stalo denarja. »In potem-takem« — sklepa glasilo »avite culture« v skoku kozlovske logike — »se še hoče te ljudi staviti v eno vrsto z osebami olikanimi, osebami, ki imajo sree!».

Dogodek sam na sebi je sicer zelo malenkosten. A ker ga »Piccolo« porablja v to, da grdi ves naš narod, moramo se baviti z njim tudi mi.

Ubogi kmet, kateremu se pod italijanskim jarmom godi tako dobro, morda res ni imel pri sebi potrebnega denarja, da bi plačal zdravnika in

lekarno, pač pa je imel prepričanje, da ta vrli omikani narod »odsrea« nima za nas prav nič srea, ako ne vidi in ne čuti naših grošev.... Vedel je morda tudi, da se dandanes ne godé več čudeži in bi vsa lekarniška umetnost ne mogla doseči, da bi zgubljeni zob zopet pogljal — korenike! Praskatina na ustnici pa se mu o, hvala Bogu, krepi konstituciji našega roda ni zdela važna dovolj, da bi iskal drage pomoči milosrčnosti proti plači.

Iz vsega tega torej še nikakor ne sledi, da bi bili Slovenci narod prostakov. Če smo pa iz dobe pred vesoljnim potopom, tem boljše za nas in naše zgodovinske pravice.

Morda pa je bil tlak na Travniku, kateri elini je še — iz dobe pred vesoljnim potopom, kriv vse nesreče.

Koroški slov. bogoslovci so se potegovali že dlje časa za to, da bi se jim dovolilo v bogoslovnici slovenski propovedovati, ker je to za nje velevažnega pomena. Ravnatelj zavoda (Nemec) je pripoznal sam, da bi bilo koristno za Slovence (bogoslovce seveda) kaj tacega in je rekel, da on ne bo nasprotoval tej ideji. Ko pa se je stvar predložila mil. knezoškofu, je ta odgovoril lakonično: »V semenišču se ima propovedovati v onem jeziku, katerega razume vodstvo!« To se pravi: samo v nemškem! Nemško vodstvo je torej merodajno, ne pa slov. ljudstvo, za katero se vzgajajo slov. duhovni! Kristus je pa rekel a postolom: »idite in učite vse narode!« in jim je dal zato zmoglost, govoriti v vseh jezikih! Predno se dandanašnji z govorom kaj doseže, se mora že dobro govoriti. V to je potreba vaje, a koroškim Slovincem se ne dovoljuje vaditi se v materinem jeziku, ne v ljudskih šolah, ne na srednjih šolah, ne v Marijanišču in ne v bogoslovskem semenišču. Sapienti sat!

»Delavsko in bralno društvo« v Idriji. Priredi v nedeljo dne 22. vinotoka 1899 v gostilni pri »Črnem orlu« veselico z obširnimi programom, katere čisti dobiček je namenjen na korist Prešernovega spomenika. Začetek točno ob 8 uri zvečer. Vstopnina od osebe: za ude 10 kr., za neude 30 kr. Preplačila se bodo sprejemala hvaležno. Na obilno udeležbo uljudno vabi odbor.

Veteransko podporno društvo je v soboto 14. t. m. slavilo svojo ustanovo s koncertom, ameriškansko dražbo in plesnim venčkom v prostorih društva »Austria«. Koncertne točke je izvajal orkester pešpolka št. 97. jako preeizno in izbrano ter žel posebno pohvalo s Ziehrerjevo točko »Sanje avstrijskega rezervista. Po zvršenih koncertnih točkah se je odbornik g. Bauer v nemškem govoru spominjal ustanovljenja tega društva pod geslom »Viribus unitis« ter je završil s trikratnimi živio-klici na Nj. Vel. cesarja in Nj. Visokost Frana Ferdinanda d'Este, ki je pokrovitelj novemu društvu. — Za tem se je razvijala ameriškanska dražba, ki je nekako pripomogla k materialnemu vspehu koncerta. Slavnost se je završila s plesnim venčkom. Veselico je počastilo več častnikov in visokih vojaških dostojanstvenikov, a obisk od strani patrijotičnega občinstva je bil prepričel; bilo je še mnogo prostora za razne nemške in italijanske patrijote.

Ustanovljenje brzojavne postaje v Cerknem. Dne 12. oktobra 1899. se je odprla v Cerknem, političnem okraju Tolmin, nova brzojavna postaja z omejeno dnevno službo, združena s tamošnjim poštnim uradom.

Porota. Prihodnje zasedanje tuk. porotnega sodišča se otvori dne 27. novembra ob 9. uri dopoldne. Predsednikom je imenovan deželnega sodišča svetnik Mihael Urbancich, namestnikoma dež. sod. svetnika Lorene Petronio in Henrik Pederzoli.

Iz-pred naših sodišč. Te dni se je vršila pred tuk. dež. sodiščem zanimiva razprava. Ivan Verson, o katerem piše »Piccolo«, da pripada skupini onih Slovincov, ki hočejo živeti v miru z Italijani, je bil tožen, da je dne 17. septembra t. l. proklinjal Boga, Mater božjo ter nazival Slovence »porehi de ščavi« — Odgovarjati je imel toraj zaradi hudodelstva motenja vere po § 122., zavoljo žaljenja vere po paragrafu 305. in zavoljo zadnje imenovanega dejanja po § 303. kaz. zak. Med pričami se je nahajal tudi jeden slovenskih deželnih poslancev, ki je potrdil obtožbo. Kakor branitelj se je iztaknil odvetnik Zanolla, ki je dokazoval, da je Devica Marija tudi del »Božanstva« — da torej odslej ne bo smeti govoriti več o sveti

Trojici, ampak o sv. Četvorici. Razsodba se je glasila: Ivan Verson je nedolžen — — — Brez komentarja.

Javna dražba na železnici. Na kolodvoru južne železnice, v magazinu II, v II. nadstropju bo v četrtek ob 10. uri predpoludne javna dražba raznih neodviganih stvari. Predmeti, ki se imajo prodati, se oddajo najboljemu ponudniku proti takojšnjemu plačilu, toda ne pod vzklikeno ceno. Seznam predmetov je na ogled v atriju kolodvora. —

Dražbe premičnin. V torek, dne 17. oktobra ob 10. uri predpoludne se bodo vsled naredbe tuk. e. kr. okrajnega sodišča za civilne stvari vršile sledeče dražbe premičnin: v ulici Sanità št. 15, jedna ura; v ulici Giulia št. 32, 2 šivalna stroja; v Barkovljah št. 22, prešiči; v ulici Solitario št. 25, hišna oprava; v ulici S. Katarina št. 9, sir.

Izseljevanje slovenskih rudarjev. Začetkom tega meseca je odpotovalo okolo 200 rudarjev iz Trbovelj in Zagorja na Vestfalsko. Te dni jim bo sledilo zopet 300 rudarjev.

Zanimivega odgonca so imeli te dni v prostorih mestne policije ljubljanske. Jakob Teresevič je njegovo ime. Krepak, visok mož je. Kdor ga vidi, ne veruje, da ima 102 leti na hrbtnu, prisodil bi mu k večjemu 70 križev. Vidi in sliši izbornu. Mož je tesar in je potoval po Rumuniji, Rusiji, bojeval se je že proti Avstriji, sedaj se vrača iz Jeruzalema, kjer je hotel dobiti kaj tesarskega dela na ondodnih cerkvenih stavbah. Iz Galaca so ga poslali po odgonu v Ljubljano, od tu ga pošljejo v njegov rodni kraj Lvov, katerega ni videl že 80 let. Čudno bo gledal neznane ljudi v svoji domovini, še bolj pa menda ljudje njega.

Krvav dogodek se je pripetil sinoči v gostilni »Al pavone«. Tu sta dva pijana vojaka jela razgrajati in nista hotela plačati računa. Jeden njiju je potegnil tudi bodalo. Gospodinja je pozvala redarja. Redarja sta hotela ukrotiti razburjena vojaka; jeden njiju se je res umiril, ali drugi je postajal vedno huji in je potegnil bodalo proti redarjema, in situacija je postajala vedno resnejša. Kar hkratu je redar Bavčar potegnil sabljo in je mahnil vojaka po glavi, za njim je še drugi redar potegnil sabljo in je mahnil po roki vojakovi. Poslednji je bil hkratu ves krvav, ali še se ni udal. Najprej je zbežal pod nekomizo in je potem mej splošnim pehanjem celo ubežal iz gostilne. Toda kmalu so ga ujeli. Redarji — tedaj so bili štirje — so vlekli vojaka do borznega trga. Tu so ga spravili v voz. V vozu pa je vojak kakor zbesnel. Kar razbijal je okolo sebe. Istotako je razbijal tudi v zaporu na policiji, da mu nikdo ni mogel blizu. Slednjič je prišla ponj patrulja iz vojašnice. Toda tudi to je pijani vojak zasramoval mejpotoma. V vojašnici se je najprej vrgel na tla in potem je hotel ubežati. Konečno so ga vendar mogli spraviti v vojaško bolnišnico. Tudi par redarjev je ranjenih, ker je v gostilni in na ulici navzoče občinstvo, zavzemši se za vojaka, metalo razne predmete na redarje. Radi žaljenja redarjev so zaprli tri osebe.

V morje je padel 28-letni Anton Umek iz Rojana, ko se je v soboto večer obobali sprehajal Caredotti. Neki uslužbenec mestne plinarne ga je potegnil na kopno. Sprevidli so ga na vozu v bolnišnico.

Včeraj popoldne je z obali Giuseppina padla v morje — in sicer vsled nepaznosti — neka gospica, katere ime nam je neznanu. Rešili so tudi njo. Gospod, ki je stal v bližini, ji je ogrnil svoj plašč ter jo spremil v »Sanità«, od koder so jo spravili v nje stanovanje.

Loterijske štenilke, izžrebane dne 14. t. m.:
Dunaj 67 51 64 82 72
Gradec 37 26 80 41 27
Inomost 16 43 79 76 50

Različne vesti.

Imenovanje. Cesar je imenoval bivšega ministra, tajnega svetnika dra. Ignacija pl. Ruberja, predsednikom senata najvišjega in kasacijskega sodišča.

Predsednik društva proti zlorabi nožev — morilec. Kakor javljajo iz Rima, se je neki Atilij Boldieri dne 14. t. m. ovadil na tamošnji policiji, češ, da je nekega občinskega uradnika, Ferdinanda Gallija, umoril na železnici. Boldieri je predsednik društvu — proti zlorabi nožev.

Nezgod na železnici. Dne 14. t. m. je tovrni vlak, ki je vozil iz Dombé v Budimpešto, trčil s potniškim vlakom. Pet vozov je razbitih. Potnikom in železniškim uslužbencem se ni zgodilo nič hudega.

Kuga. Kakor javljajo iz Plymoutha dne 14. t. m., se je na parniku »Peninsular«, došlem iz Bombay, nahajal neki kitajski kurjač, bolan za kugo. Ukljub temu so oblasti dovolile potnikom, da se izkrcajo in nadaljujejo svojo pot. Ob taki lahkomišljenosti oblasti se ne bomo smeli čuditi, ako dobimo po vsej Evropi tega strašnega gosta.

Potres. Dne 13. t. m. zvečer je bil v Mesini kratek valovit potres.

Narodno gospodarstvo.

Poročilo ravnateljstva „Trgovske-obrtne registrovane zadruga v Gorici“ z neomejenim jamstvom, za opravični mesec september 1899.

1. Število zadržnikov dne 1. sept. 1899	1348
Naraslo tekom meseca za	23
Padlo tekom meseca za	—
Število zadržnikov dne 1. okt. 1899. je znašalo	1371
2. Število deležev dne 1. sept.	2579
Priraslo deležev tekom meseca	55
Odpadlo „ „ „	—
Število deležev dne 1. okt. je znašalo	2634
3. Svota vplačanih deležev do 1. sept. kron	179265.68
„ „ „ tekom meseca „	10046.68
„ „ „ izplačanih „ „ „	—
Svota vplačanih deležev dne 1. okt. kron	189312.36
Svota podpisanih deležev po 300 gld. kron	790200.—
4. Predumov je bilo izplačanih 1. sept. kron	487297.94
Priraslo tekom meseca „	52325.36
Odplačalo „ „ „	7812.88
Stanje predumov dne 1. okt. kron	531810.42
5. Dopolnilni sklad znašal je 1. sept. kron	34780.46
Tekom meseca doplačalo se je „	2897.31
Stanje dopolnilnega sklada dne 1. okt. kron	37677.77
6. Do konca meseca prosilo je 1189 prosite- ljev za predjume v znesku kron	915709.72
Dovolilo se je v znesku „	742319.12
Izplačalo „	651834.88
7. Hranilne vloge znašale so 1. sept. kron	264197.26
Vložilo se je tekom meseca „	24506.—
Izplačalo „ „ „	21990.—
Stanje hranilnih vlog dne 1. okt. kron	266713.26
v — knjižicah povprek po — kron — vin.	—
8. Gotovine v blagajnici 1. sept. in pri poštni hranilnici kron	11022.25
Svota prejemkov tekom meseca in pri poštni hranilnici „	110957.93
Svota izdatkov tekom meseca in pri poštni hranilnici „	113676.84
Saldo v blagajnici dne 1. okt. in pri poštni hranilnici kron	8303.34
9. Denarnega prometa blagajnice od dne v septembru. kron	224633.77
Hranilne vloge obrestujejo se po 4 1/2 %.	—
Lastna glavnica v podpisanih deležih	189312.36
Zaupana glavnica v hranilnih vlogah	266713.26
Razmerje 18: 26: Hranilne vloge so pokrite s 7/11 deležnih vlog.	—

Predjumi vračajo se v enem ali večtedenskih obrokih z obrestmi vred po dogovoru. — Posojila na krajši čas na menjico se obrestujejo po dogovoru. — Seja ravnateljstva je vsaki ponedeljek ob šestih uri zvečer.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Dunaj 16. Poročila v listih, da se ministra Chledovski in Kniazolueki potegujeta za državno-zborski mandat, niso resnična.

Budimpešta 16. Ministerski predsednik Szell je bil včeraj popoldne vsprejet od cesarja v avdijenci, ki je trajala 1 1/4 ure.

Berolin 15. Kralj Jurij Grški in prince Nikolaj sta došla semkaj.

Bruselj 16. Včerajšnje municipalne volitve so se zaključile s porazom katolikov.

Caracas 15. Predsednik Ansdrade se pripravljaja, da zapusti Caracas. Castro je gospodar situacije.

Vojna v južni Afriki.

Capstadt 15. Gotovo je sedaj, da o napadu na železniški vlak pri Kraal Pan ni bil nikdo ubit. Od zapadne meje ni nikakih sporočil. Vest, da so Boerei napadli Mafeking in da so bili odbiti, ni potrjena do sedaj. Stacija Maribogo, južno od Kraal plan, so brzjavili in železniški uradniki zapustili.

London 16. »Daily News« javljajo iz Capstadta: Boerei pod generalom Cronje stoji sedaj pred Mafekingom. Bati se je za usodo mesta.

London 16. Priprave za ukrepanje voja, namenjenega v južno Afriko, so dovršene. Vkreavanje se prične v petek.

Durban 15. Radi stroge cenzure prihajajo vsa poročila od meje zakasnela in brez prave zveze.

V nedeljo dne 15. oktobra sem odprl gostilno

Adria
v ulici Nuova št. 11.

Točilo se bo črno in belo dalmatinsko vino. Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim. Priporočam se slavnemu občinstvu za dober obisk.

Zajedno priporočam svojo

zalogo vina

v ulici Carintia št. 11, kjer se dobiva vino na drobno in debelo po najnižji ceni.

Filip Ivanišević.

Zaloga in tovarna

pohištva vsake vrste
od
Alessandro Levi Minzi v Trstu.
Piazza Rosario žtev. 2.
(šolsko poslopje).

Bogat izbor v tapetarijah, zrealih in slikah. Ilustriran cenik gratis in franko vsakemu na zahtevo.

Cene brez konkurence.

Predmeti postavijo se na brod ali železnice, brez da bi se za to kaj zaračunalo.

A. di F. CARLINI

naznanja, da odpre 1. oktobra t. l.

v Sežani
ves prenovljen

Mlin na paro

in

stopo za ječmen

Priporoča se slavnemu občinstvu na Krasu in v tržaški okolici.

Naročitve se brzo in točno izvrše.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi
na južnem kolodvoru.

Šivalnih strojev
tovarniška zaloga
Ivana Jax-a
v Ljubljani
Dunajska cesta 13.

priporoča svoje pri-
poznano najboljše
šivalne
stroje
za domačo porabo
in obrtniške
potrebe

Cenilniki
zastonj
in franko

Dr. JOSIP MARTINIS

doktor vsega zdravlilstva in specialist za očesne bolezni
se je preselil

v ulico Valdirivo šte. 3, I. nad.

Ordinira na domu vsaki dan od 8 do 8 1/4 zjutraj
in od 1 do 2 popoldne. — Za uboge od 2 do 3
v ulici Molin piccolo šte. 1, I. nadstr.